

Premsa 07/05/2009

Diari d'Andorra

Tribuna

L'olla de fang contra l'olla de ferro

Naturlàndia no existeix, no té entitat administrativa. Fins quan haurem d'esperar per conèixer el veritable projecte?

Josep M. Goicoechea, Roser Font, Santiago Pijuan, Anna Riberaygua, Meritxell Fiter, Carolina Motwani i Patrick Morlaes

- En la seva primera presentació pública, Naturlàndia es va donar a conèixer com un gran projecte de futur per a la parròquia de Sant Julià. Els Amics de la Rabassa i l'ADN vam decidir fer-hi al·legacions. El resultat ha estat un llarg camí d'oposició a un projecte que s'ha anat definint paral·lelament a les nostres al·legacions. Naturlàndia no era, en el seu inici, un projecte ben definit; i segueix sense ser-ho.

Ara que el Tribunal de Batlles s'ha pronunciat sobre totes les nostres demandes (sentències del Tribunal de Batlles núm. 2009-016, 2009-018 i 2009-035), creiem que és el moment de fer balanç del que hem aconseguit recorrent a la justícia i

compartir-ho amb els nostres membres i simpatitzants i amb qualsevol persona que s'interessi per aquest tema o pel funcionament de la nostra societat.

Contràriament al que s'ha publicat, creiem que el Tribunal no "ha tombat" totes les nostres pretensions perquè:

–El gener de 2008 demanàvem que es declarés nul l'acord del comú de Sant Julià de Lòria del 26-06-07 en què es decidia que es tirava endavant Naturlàndia, perquè un projecte com aquest no es pot aprovar si no té un pla especial.

[] Quasi un any més tard, va arribar la resolució que desestimava l'al·legació. Les raons eren dues: primera, que el comú, aplicant allò de donde dije digo, digo Die-go, argumentava que l'acord en qüestió no era executiu, sinó simplement un encàrrec a Camp-ra-bassa, SA per redactar el projecte. I segona, que el pla especial per poder realitzar el projecte executiu havia estat aprovat el 24 de de-sembre de 2008.

Això ens demostrà que un projecte com Naturlàndia no es pot aprovar simplement per un acord del comú, sinó que requereix un pla especial, tal com dèiem nosaltres.

–Tenint present que Naturlàndia era un projecte que no estava prou definit, i constatant que el Tobotronic ja funcionava, vam de-manar si aquest formava part de Naturlàndia.

[] El comú va insistir que, tot i que la decisió es va prendre en el mateix acord (26-06-07), el Tobotronic era un projecte separat del conjunt de Naturlàndia. I el tribunal ho va acceptar. La resposta ens sembla sorprenent, i creiem que no som els únics que ho pensem: no vàreu sentir a parlar del Tobotronic per primera vegada en la presentació pública de Naturlàndia a final del 2006? O va ser en rebre l'opuscle distribuït pel comú abans de les eleccions del 2007? Quantes vegades no hem sentit a dir que el Tobotronic és l'atracció estrella de Naturlàndia?

–Vam demanar l'aturada cautelar de les obres de Naturlàndia, i en concret del Tobotronic, perquè, segons la idea feta pública inicialment, a la zona del parc temàtic hi ha un jaciment paleontològic, localitzat a la Roca de Pimes.

[] El tribunal desestimà la deman-da en considerar que Naturlàndia no era un projecte en fase d'execució i que per tant no es podia aplicar la mesura cautelar de l'article 147 de la Llei general d'ordenament del territori i urbanisme. L'únic projecte en execució era el Tobotronic i en el traçat no hi ha restes fòssils. Però s'acceptà que si s'acredités la presència d'aquestes restes en l'àrea de qualsevol actuació s'haurien d'aturar les obres.

–Vam al·legar que el territori sobre el qual es vol fer Naturlàndia no pot ser qualificat, tot ell, de sòl no urbanitzable sense designació específica.

[] L'al·legació quedà desestimada perquè el comú insistí que el sòl on es faria el projecte de Naturlàndia és sòl no urbanitzable sense designació específica, i el tribunal així ho acceptà. Suposem que aquí ha prevalgut la confusió, i la nostra interpretació és que dins el territori on el comú ha anunciat que s'ins-tal·larà Naturlàndia hi ha unes hectàrees qualificades com a equipaments (camp de tir i pla de Conangle) i la resta, fins a 337 hectàrees, són de sòl no urbanitzable sense designació específica. Amb l'excepció de la contrada de la Roca de Pimes, on el jaciment paleontològic esmentat podria finalment condicionar la designació del terreny adjacent.

–Centrant-nos en el Tobotronc, vam al·legar que requeria un pla especial, que no tenia.

[] El tribunal va desestimar l'al·legació perquè considerava que aquest tràmit queda reservat a actuacions de més envergadura. El Tobotronc és només una instal·lació d'un "giny de transport per cable" entre dues instal·lacions ja existents (el camp de tir i les pistes d'esquí nòrdic de la Rabassa). Es tracta d'una actuació unívoca, com ara l'obertura de camins, la tala d'arbres, tallafocs, la construcció de bordes o cabanes, refugis, etc.

Novament, la resposta ens va sorprendre. Suposem que el que fins ara enteníem que era el tobogan alpí més llarg d'Europa és tan sols un senzill "remuntador per cable".

–El setembre de 2008, davant el silenci administratiu del comú a la nostra sol·licitud d'informació del 14-07-08, demanàrem conèixer tota la documentació administrativa i tècnica relativa a les autoritzacions de construcció, al funcionament i a l'explotació de la pista de patinatge sobre gel instal·lada al planell de Conangle, així com els materials i productes utilitzats per a la seva realització i gestió, amb la indicació de quins són, llurs tipus, característiques i respectives evacuacions i/o permanències a l'indret.

[] El comú finalment ens va donar la documentació, però nosaltres opinàrem que era incompleta, en no incloure cap referència a la composició dels productes esmentats. En resposta, el comú va manifestar que aquella era tota la documentació de què es compon l'expedient relatiu a l'autorització concedida.

És a dir, que no coneixen quins productes estan usant ni el seus potencials efectes.

–El 6 de novembre de 2008 demanàvem la suspensió cautelar de l'explotació del Tobotronc, atès que passa per zones de risc mitjà de caiguda de blocs rocosos i no hi havia cap estudi de detall sobre mesures de protecció.

[] El 9 de desembre el tribunal dicta un aute en què declara inadmissible la nostra petició, ja que el 25 de novembre el comú havia tramès al ministeri d'Ordenament Territorial un estudi, de novembre de 2008, relatiu a l'afectació per caiguda de blocs rocosos a les instal·lacions del Tobotronc segons el qual no fa falta cap mesura de protecció.

Estem convençuts que amb la nostra acció d'oposició al projecte hem influït decisivament que es realitzin tots els passos legalment exigibles. Creiem que el ter·reny de la discussió administra-tiva i jurídica està esgotat, de moment. No oblidem que Naturlàndia no existeix, que no té entitat administrativa: el que es fa a la Rabassa és la suma d'un remuntador per cable i el nou ar·ranjament de dos equipaments preexistents: el camp de tir i el pla de Conangle. Fins quan haurem d'esperar per conèixer el veritable projecte i intencions per a les 170 i escaig hectàrees que resten per definir?

Seguim pensant que Naturlàndia és un mal projecte per a la Ra-bassa i que les preteses virtuts de la seva implantació –com el revifament de les activitats econòmiques a la parròquia de Sant Julià de Lòria– estan per veure. En tot cas, sempre caldrà posar-les en comparació amb les pèrdues hagudes fins ara i les que ine-vitablement s'aniran produint.

{backbutton}